

# РЕШЕНИЕ

№ 19577

гр. София, 09.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ:** Пламен Панайотов  
Елеонора Попова

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3217** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Г. Д. Ч. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв.А. Д. срещу Решение № 717 / 24.02.2025 г., постановено по НАХД № 17014 / 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение,установено с автоматизирано техническо средство серия К № 7965298,издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на касаторката е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение респ.отмяна на електронния фиш,тъй като съдът не бил обсъдил всички доводи от въззивната жалба,нито становището от открито съдебно заседание на 18.02.2025г , а само бланкетно е изложил мотиви ,вменяващи на касаторката извършеното нарушение . Счита ,че като е приел за законосъобразно издаването на оспорения ЕФ ,съдът е допуснал грубо нарушение на административно производствените правила ,като не било изяснено изпълнителното деяние и начина по който било установено същото. Претендира присъждане на разноски .

В съд.заседание касатора не се явява и не се представлява . Изразено е писмено становище по същество на спора от 08.05.2025г ,касаещо неспазване на изискванията на чл.16 ал.5 от Наредба № 8121з-532 / 12.05.2015г за условията и реда за използване на АТСС за контрол на правилата за

движение по пътищата.

Ответникът по касация ,чрез юриск. М. оспорва касац.жалба и моли за нейното отхвърляне . Излага доводи за неоснователността ѝ. Претендира юрисконсулско възнаграждение в минимален размер .

Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалвания съдебен акт , обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211,

ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съставът на първоинстанционния съд е проверил приложените по делото доказателства и въз основа на тях е установил, че на 17.08.2023 г. в 11:51 часа, мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № 11743 е заснела товарен автомобил марка „Д.“, модел „Докер“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се в [населено място], по ул. „С. „ до номер 6, в посока от ул. „подп.К.“ към [улица], с превишена скорост – 66 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч. Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР и обжалваният понастоящем електронен фиш серия К № 7965298 за налагане на глоба за нарушение,установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП,на жалбоподателката, в качеството ѝ на законен представител на юридическото лице собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева. Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните във въззивното производство доказателства.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не е спорно, че на участъка от пътя, по който е управлявано МПС касатора е бил с ограничение от 50 км.ч. за населено място.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № 11743ее, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Приложените към делото Протокол № 059- СГ-ИСИС от проверка на мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № 11743ее от 11.05.2023 г. и приложеното Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 се установява, че система за видеоконтрол „АТСС“ № 11743ее е мобилна такава, одобрена да служи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, надлежно калибрована и технически годна към датата на нарушението за осъществяване на посочения видеоконтрол. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде

автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Останалите възражения в жалбата и в писменото становище на касатора от 08.09.2025г, досежно начина на определяне на толеранс в проценти, а не в км/ч и вида на изготвените снимки не променя извода на районния съдия за авторството и извършването на нарушението, вменено с ЕФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В конкретния случай няма спор, че собственик на МПС е Ч. Клима С. ЕООД, а законен представител на дружеството е именно наказаното лице – Г. Д. Ч.. Видно от съдържанието на ЕФ, на наказаното лице е предоставена възможност съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП да представи писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението и копие на СУМПС. Такава декларация не е представена, поради което законосъобразно е наложена глоба на представляващия юридическото лице.

По тези съображения касационната инстанция намира, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Следва касатора да заплати на СДВР юрисконсулско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).

Водим от горното, съдът

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 717 / 24.02.2025 г., постановено по НАХД № 17014 / 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 7965298, издаден от СДВР

ОСЪЖДА Г. Д. Ч. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80.00 лв., представляваща разноски за юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: